

Araştırma
İbrahim ERGÜN

HALK AŞIĞI KARACAOĞLAN NERELİ

1973 yılında K.Maraş Öğretmen okulunda talebe iken oğlum Mehmet ve kızım Medine Ergün'ün Türkçe Derslerine Türkçe Öğretmenleri Karacaoğlanla ilgili bir Maraş tarihinden alınan kompozisyon yazdırmıştı. İlte o zaman merakım gereği kaleme alıp bilgi olarak yazmıştım. Maraş tarihinde anlatılan bilgi şöyle idi. Karacaoğlan 16-17 yy.da Maraş'ın sancak olup Halebe bağlı iken ilçesine bağlı halk arasında söylenen Düldül Dağının ardında Farsak köyünden Sail Oğullarından Karacaoğlan oranın saz çalıp türkü söyleyen kişilere imrenerek 15-15 yaşlarında bir saz bulup çalıp söylemeye başlar. Bu durumu sevda ile devam ettirir ve geliştirir. Bu sırada Askerlikte gelip çatar. Saz çalıp türkü söyleme sevdasından Askerlikten kaçır. Askere gitmez. Sağdan soldan derler ki Ozanın ünlü Beylerinden Zülkadiroğlu Maraş Beyine git oda Aşıklığına alınmanı teklif et derler. Bunu kafasına koyar Maraş Beyi Zülkadiroğluna varır. Beni oda Aşıklığına alırmısın der. Bey derki seni tanımıyorum şurada bir çal söyle bakalım da ondan sonra düşünürüm der. Hemen Karacaoğlan sazını kucağına çeker söyler. Durum Beyin hoşuna gider Karacaoğlanı oda Aşıklığına kabul eder. Zülkadiroğlu Beyin Sarayında epeyce bir müddet kalır. Beyin yetişkin güzel kızı Karacaoğlan'a Aşık olur. Bir gün Karacaoğlan cevaben söyle der. Ben bir Aşıkım sen ise bir Bey kızsın baban seni bana vermediği gibi beni de buradan kovar yapamam der. Kız o zaman beni kaçır der. Karacaoğlan onu da yapamam der. O zaman baban senide beni de öldürttürür der.fakat kız peşini bırakamayınca oradan kendi kaçır Yörük Aydınli Aşiretlerine katılır orada izini kaybederek yaşamını sürdürür. Hayatta elif adında bir kızla evlenir. Ondanda ayrılır. Feleğe kahreder bir daha da evlenmez. Bazı Türkülerinden anlaşıldığına göre 65 yetmişine erer. Bir bahar ayında yaylaya erken göçen bir Yörük ile kendide beraber gider. Yörük Binboğa dağlarının eteğinde bir yere konar. Karacaoğlan gezerken dağı seyrettiği zaman dağın başında uzun uzun yatan karı görünce duygulanır Dağa dönerek aşağıdaki Türküyü hitaben söyler.

Başında namli namli karın var
Seni yaylamanın zamanı dağlar
Mecelim mi var ki çıkam başına
Kalmadı takattım amanım dağlar

Yağmur yağır yeşil çimen bitirir
Yel estikçe kahyasını getirir
Sarıçiçek safran kurmuş oturur
Çimeni laliye karışmış dağlar

Yaz gelince eller çevrilir konar
Güzeller içer suyundan kanar
Altun küpe kulata mum gibi yanar
Gördükçe artıyor gümanım dağlar

Karacaoğlan der çöktüm oturdum
Bahçe diktim meyva yetirdim
Anı top perçemli yar yitirdim
Bir köşende kaldı gümanım dağlar.